Sveučilište Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku Fakultet elektrotehnike, računarstva i informacijskih tehnologija

Kolegij: Linux u ugradbenim sustavima

Laboratorijska vježba 2: Nunchuk - I²C uređaj

1 Uvod

Cilj ove vježbe je prepoznati I²C uređaj u operacijskom sustavu *Linux* te izraditi osnovni *kernel* modul koji će se nadograđivati u narednim laboratorijskim vježbama. Potrebno je izraditi stablo uređaja (engl. *device tree*). Također, potrebno je izraditi kernel modul s osnovnim inačicama probe() i remove() funkcija.

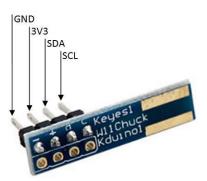
2 Povezivanje Nunchuk-a

Uzmite Nunchuk uređaj kojeg ste dobili od asistenta.

Pomoću konektora ćemo spojiti Nunchuk uređaj na J8 pinove $Raspberry\ Pi$ ploče.

Dokumente s korisnim informacijama o Nunchuk uređaju možete preuzeti s adresa:

https://bootlin.com/labs/doc/nunchuk.pdf https://www.robotshop.com/media/files/PDF/inex-zx-nunchuck-datasheet.

Slika 1: Raspored pinova Nunchuk konektora

Slika 2: Raspored pinova J8 konektora na Raspberry Pi 3 ploči

Sada povežite Nunchuk konektor i Raspberry Pi 3 ploču na sljedeći način:

- GND pin na J8 pin 9 (GND),
- 3V3 pin na J8 pin 1 (3V3),
- SCL pin na J8 pin 5 (GPIO3/SCL1 I2C),
- SDA pin na J8 pin 3 (GPIO2/SDA1 I2C).

3 Izrada posebnog stabla uređaja (engl. device tree)

Da bismo Linux jezgri omogućili da rukuje novim uređajem, moramo dodati opis tog uređaja u stablo uređaja ploče (engl. board device tree). Kako je stablo uređaja za Raspberry Pi 3 ploču već uključeno u Linux jezgru, mi nećemo raditi izmjene direktno u datoteci koja se već koristi za ovu ploču nego ćemo napraviti posebno stablo uređaja za našu ploču s našim uređajem.

Pozicionirajte se u Linux izvorni kod koji bi trebao biti na putanji /home/rtrk/buildroot/output/build/linux-custom. Tu se nalazi Linux izvorni kod pomoću kojega smo stvorili sliku sustava (engl. image) za našu Raspberry Pi ploču koristeći Buildroot u laboratorijskoj vježbi 2. Napravite kopiju datoteke bcm2710-rpi-3-b.dts koja se nalazi u poddirektoriju arch/arm/boot/dts i nazovite ju bcm2710-rpi-3-b-custom.dts. Napravite u istom direktoriju i izmjene u Makefile datoteci i omogućite da se i nova dts datoteka kompilira.

Unutar nove datoteke, prvo trebamo omogućiti i2c1 sabirnicu. Zatim,

deklarirajte Nunchuk uređaj kao čvor nasljednik i2ci. Odaberite nintendo, nunchuk za compatible postavku. I^2 C adresu Nunchuk uređaja možete provjeriti u Nunchuk dokumentu.

Nakon potrebnih izmjena i2c1 čvor bi trebao izgledati otprilike ovako:

```
&i2c1 {
          pinctrl-names = "default";
          pinctrl-0 = <&i2c1_pins >;
          clock-frequency = <100000>;
          status="okay";

          nunchuk: nunchuk@52 {
               compatible ="nintendo, nunchuk";
                reg = <0x52>;
                status = "okay";
                };
               };
```

Nakon potrebnih promjena u datoteci stabla uređaja, pozicionirajte se u korijensku putanju Linux izvornog koda

(/home/rtrk/buildroot/output/build/linux-custom).

Postavite varijable okruženja potrebne za kompiliranje Linux jezgre:

```
export ARCH—arm
export CROSS_COMPILE—arm—linux—gnueabihf—
```

Nakon toga, pokrenite kompiliranje datoteka stabla uređaja koristeći naredbu:

```
make dtbs
```

Kopirajte novu dtb datoteku u direktorij tftp server-a (/var/lib/tftpboot i napravite potrebne izmjene u Uboot konfiguraciji da bi Raspberry Pi ploča prilikom pokretanja učitavala novu datoteku.

Kroz direktorij /proc/device-tree možemo provjeriti sve postavke stabla uređaja koje je naš sustav učitao.

Na primjer, možemo provjeriti prisustvo nunchuk čvora u stablu uređaja:

```
find /proc/device-tree/ -name *nunchuk*
/proc/device-tree/soc/i2c@7e804000/nunchuk@52
```

Neke od postavki uređaja možemo pročitati pomoću:

```
cat /proc/device-tree/soc/i2c@7e804000/nunchuk@52/status
```

4 Izrada osnovnog upravljačkog programa za Nunchuk

Sada možete krenuti s izradom upravljačkog programa za *Nunchuk*. Unutar direktorija /home/rtrk/embedded_linux/LV3/solutions stvorite direktorij imena nunchuk. Unutar tog direktorija stvorite dvije datoteke: nunchuk.c i Makefile.

Struktura Makefile datoteke je standardna. Bitan parametar je KDIR koji označava putanju do izvornog koda Linux jezgre.

Makefile bi trebao izgledati ovako: